

Czwartek, 16 września 2021 r.

P9_TA(2021)0391

Sytuacja w obozie dla uchodźców w Kakumie w Kenii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 2021 r. w sprawie sytuacji w obozie dla uchodźców w Kakumie w Kenii (2021/2874(RSP))

(2022/C 117/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie Kenii, w szczególności rezolucje z 30 kwietnia 2015 r. ⁽¹⁾ i z 18 maja 2017 r. w sprawie obozu dla uchodźców w Dadaab ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z 25 marca 2021 r. w sprawie nowej strategii UE–Afryka – partnerstwo na rzecz zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu ⁽³⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Republiki Kenii i Unii Europejskiej wydane 21 czerwca 2021 r.,
- uwzględniając oświadczenie Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa wydane w imieniu UE 17 maja 2021 r. z okazji Międzynarodowego Dnia Przeciw Homofobii, Transfobii i Bifobii,
- uwzględniając rezolucję z 24 października 2019 r. w sprawie sytuacji osób LGBTI w Ugandzie ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z 10 maja 2021 r. pt. „Róg Afryki: priorytet geostrategiczny UE”,
- uwzględniając wydane 29 kwietnia 2021 r. wspólne oświadczenie rządu Kenii i Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) na temat planu działania dotyczącego obozów dla uchodźców w Dadaab i Kakumie,
- uwzględniając oświadczenie UNHCR z 25 marca 2021 r. w sprawie sytuacji uchodźców LGBTIQ+ w obozie w Kakumie,
- uwzględniając oświadczenie Sekretarza Generalnego ONZ z 17 maja 2021 r. z okazji Międzynarodowego Dnia Przeciw Homofobii, Transfobii i Bifobii,
- uwzględniając komunikat Komisji z 12 listopada 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025” (COM(2020)0698),
- uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 5, art. 21, 24, 29 i 31 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 10 i 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), które zobowiązują UE i jej państwa członkowskie – w kontaktach ze światem zewnętrznym – do stania na straży i promowania powszechnych praw człowieka oraz do ochrony jednostek, a także do przyjęcia restrykcyjnych środków w razie poważnych naruszeń praw człowieka,
- uwzględniając wartości takie jak godność ludzka, równość i solidarność zapisane w Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r.,
- uwzględniając art. 14 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r., w którym uznano prawo do ubiegania się o azyl w innym kraju w razie prześladowania,
- uwzględniając kryzysowy fundusz powierniczy UE dla Afryki (EUTF dla Afryki),

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 21.9.2016, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 131.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0108.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0042.

Czwartek, 16 września 2021 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny wymiar Europy ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r.,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 25 marca 2020 r. pt. „Plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji na lata 2020–2024” (JOIN(2020)0005),
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając ramy działań na rzecz uchodźców UNHCR,
 - uwzględniając decyzję Sądu Najwyższego Kenii z 8 kwietnia 2021 r., którą tymczasowo zablokowano zamknięcie obozów dla uchodźców w Dadaab i Kakumie,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 23 września 2020 r. dotyczący nowego paktu o migracji i azylu (COM(2020)0609),
 - uwzględniając Globalne porozumienie ONZ w sprawie uchodźców,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 oraz art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Kenia, po Etiopii, jest krajem o największej liczbie uchodźców i osób ubiegających się o azyl w Afryce; mając na uwadze, że według UNHCR na dzień 31 maja 2021 r. liczba uchodźców i osób ubiegających się o azyl w Kenii wynosiła 519 989 osób w Kakumie, Dadaab i innych miastach;
- B. mając na uwadze, że obóz w Kakumie znajduje się w hrabstwie Turkana, jednym z najbiedniejszych hrabstw Kenii; mając na uwadze, że według UNHCR warunki życia w obozie są dramatyczne i stale się pogarszają, panuje w nim skrajne ubóstwo, warunki mieszkaniowe są złe, a infrastruktura uboga, brak wody, urządzeń sanitarnych, leków i dostaw energii elektrycznej; mając na uwadze, że zarówno ludność lokalna, jak i uchodźcy cierpią z powodu poważnych niedoborów żywności i wody oraz niemożności zaspokojenia podstawowych potrzeb; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pogorszyła i tak już alarmującą sytuację humanitarną w obozie i w hrabstwie, w którym się on znajduje;
- C. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka i stan bezpieczeństwa w obozie dla uchodźców w Kakumie w Kenii gwałtownie się pogorszyły; mając na uwadze, że często zgłaszane są rozboje, kradzieże, gwałty i zabójstwa, a kobiety, dzieci, osoby z niepełnosprawnością i osoby LGBTIQ+ są najbardziej narażone na przemoc; mając na uwadze, że w sprawie zgłoszonych zdarzeń toczy się śledztwo;
- D. mając na uwadze, że w obozie kobiety i dziewczęta często padają ofiarą różnego rodzaju przemocy seksualnej, najczęściej gwałtów; mając na uwadze, że szczególnie zagrożone są dziewczęta, osoby nowo przybyłe i samotne żywicielki rodziny; mając na uwadze, że gwałtów dopuszczają się uchodźcy pochodzący z obozu, okoliczni mieszkańcy i pracownicy ochrony; mając na uwadze, że powszechne są również inne formy przemocy, takie jak małżeństwa dzieci i małżeństwa przymusowe, okaleczanie narządów płciowych dziewcząt i przemoc ze strony partnerów;
- E. mając na uwadze, że 15 marca 2021 r. w sektorze 3 bloku 13 obozu w Kakumie dwóch uchodźców doznało oparzeń drugiego stopnia po próbie podpalenia ich benzyną, kiedy spali; mając na uwadze, że jedna z ofiar, ugandyjski uchodźca Chriton Atuhwera, zmarł w wyniku obrażeń; mając na uwadze, że coraz więcej uchodźców LGBTIQ+ pada ofiarą ataków i odnosi obrażenia, wielu z nich musi uciekać z obozu na tereny, na których nie są chronieni i nie mogą legalnie przebywać;
- F. mając na uwadze, że chociaż prawo kenijskie przewiduje do 14 lat więzienia za dobrowolne kontakty seksualne między osobami tej samej płci, jest to jedyny kraj w regionie, który przyjmuje uchodźców ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową; mając na uwadze, że według UNHCR około 300 uchodźców i osób ubiegających się o azyl zarejestrowanych w obozie dla uchodźców w Kakumie ma profil LGBTIQ+, a większość z nich informuje, że ich pobyt w Kakumie przebiega spokojnie;

⁽⁵⁾ Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

Czwartek, 16 września 2021 r.

- G. mając na uwadze, że według globalnego przeglądu Międzynarodowego Stowarzyszenia Lesbijek, Gejów, Osób Biseksualnych, Transseksualnych i Interseksualnych (ILGA) z 2020 r. prawie połowa krajów, w których zakazano homoseksualizmu, znajduje się w Afryce; mając na uwadze, że zaledwie 22 z 54 krajów afrykańskich zalegalizowały homoseksualizm;
- H. mając na uwadze, że w wielu krajach afrykańskich obowiązujące przepisy wymierzone w prawa osób LGBTIQ+ pochodzą z epoki kolonialnej;
- I. mając na uwadze, że w marcu 2020 r. niektórzy uchodźcy o profilach LGBTIQ+ zwrócili się do UNHCR o przeniesienie ich poza Kenię z powodu wrogości panującej wobec nich w tym kraju; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich kilku miesięcy ponad 30 osób LGBTIQ+ zostało przeniesionych z sektora 3 obozu w Kakumie do innych sektorów ze względu na zgłaszane przez nie obawy o bezpieczeństwo oraz po dokładnym skontrolowaniu przez UNHCR sytuacji na miejscu; mając na uwadze, że w mandacie Parlamentu Europejskiego dotyczącym wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijne ramy przesiedleń i zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 wezwano do podejmowania z czasem wysiłków na rzecz sprawiedliwego podziału osób przesiedlonych między państwa członkowskie oraz że wysiłki te powinno się połączyć ze staraniami na rzecz wiążących zasad międzynarodowych dotyczących wspólnej globalnej odpowiedzialności za przesiedlanie osób potrzebujących przesiedlenia zgodnie ze wskazaniami UNHCR;
- J. mając na uwadze, że w listopadzie 2020 r. kenijski rząd i organizacja Human Rights Watch potwierdziły, że podczas pandemii COVID-19 gwałtownie wzrosła liczba ataków na osoby LGBTIQ+, choć i tak niezależnie od pandemii zaobserwowano wzrost przemocy;
- K. mając na uwadze, że przenoszenie osób LGBTIQ+ z obozów w Kenii nadal odbywa się zbyt powoli w stosunku do potrzeb; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 jeszcze spowolniła ten proces; mając na uwadze, że według UNHCR od 2019 r. przesiedlono około 235 uchodźców o takim profilu, a 48 % z nich opuściło kraj;
- L. mając na uwadze, że pomimo tego, że UNHCR i jego partnerzy przygotowali obiekty na potrzeby pandemii, 65 % uchodźców przebywających w obozach informuje o zmniejszonym dostępie do opieki zdrowotnej po wybuchu epidemii w porównaniu z sytuacją sprzed marca 2020 r., głównie z obawy przed zakażeniem i z powodu braku personelu medycznego; mając na uwadze, że jedynie 3 % ludności Kenii jest w pełni zaszczepione przeciwko COVID-19; mając na uwadze, że kampania szczepień w kenijskich obozach dla uchodźców rozpoczęła się 30 marca 2021 r., a obóz w Kakumie otrzymał 2 tys. dawek szczepionek;
- M. mając na uwadze, że w ostatnich dziesięcioleciach rząd Kenii podejmował szereg prób zamknięcia obozu; mając na uwadze, że 24 marca 2021 r. minister spraw wewnętrznych Kenii dał UNHCR 14-dniowe ultimatum na opracowanie planu zamknięcia obozów w Dadaab i Kakumie; mając na uwadze, że 8 kwietnia 2021 r. kenijski Sąd Najwyższy tymczasowo odroczył zamknięcie o 30 dni; mając na uwadze, że 29 kwietnia 2021 r. UNHCR i rząd Kenii uzgodniły plan działania na rzecz późniejszego zamknięcia obozów w Kakumie i Dadaab, do 30 czerwca 2022 r.; mając na uwadze, że plan działania obejmuje dobrowolny powrót uchodźców do krajów pochodzenia w warunkach bezpieczeństwa i z poszanowaniem godności, wyjazdy do państw trzecich na podstawie różnych ustaleń oraz alternatywne możliwości legalizacji pobytu w Kenii dla niektórych uchodźców z krajów Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej (EAC);
- N. mając na uwadze, że choć ONZ przyjęła do wiadomości obawy rządu i przyznała, że obozy dla uchodźców nie powinny być długoterminowym rozwiązaniem w sytuacji przymusowych wysiedleń, organizacje międzynarodowe i organizacje praw człowieka ostrzegają, że nagłe i nieuporządkowane zamknięcie doprowadzi do katastrofy humanitarnej oraz że przymusowa repatriacja stanowiłaby naruszenie prawa międzynarodowego; mając na uwadze, że uchodźcy w Kakumie ciągle żyją w obawie przed deportacją;
- O. mając na uwadze, że mimo bogactwa zasobów naturalnych Róg Afryki jest jednym z najuboższych regionów na świecie; mając na uwadze, że region ten charakteryzuje niezwykle niski poziom bezpieczeństwa żywnościowego, a miliony żyjących tam ludzi są niedożywione i zagrożone głodem; mając na uwadze, że susze i konflikty zbrojne to dwie główne przyczyny ruchów ludności w regionie, w tym w Kenii, co podkreślono w globalnym planie działania z Nairobi przyjętym na szczycie Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju (IGAD) 26 marca 2017 r.; mając na uwadze, że konflikty takie jak w Somalii i Etiopii oraz akty przemocy przed wyborami i po wyborach w Ugandzie i Tanzanii sprawiają, że dobrowolny powrót jest dla większości uchodźców przebywających w obozie w Kakumie niemożliwy z powodu zagrożenia bezpieczeństwa i ze względu na ich godność; mając na uwadze, że od końca 2019 r. w Kenii występują bezprecedensowe zagrożenia i poważne skutki zmiany klimatu, jak największa plaga szarańczy pustynnej w ciągu ostatnich 60 lat, powodzie występujące w porze deszczowej oraz obostrzenia związane z pandemią COVID-19;

Czwartek, 16 września 2021 r.

- P. mając na uwadze, że podczas szczytu w Valletcie 12 listopada 2015 r. utworzono kryzysowy fundusz powierniczy UE dla Afryki, by zająć się podstawowymi przyczynami destabilizacji, przymusowych wysiedleń i nielegalnej migracji przez wspieranie odporności na kryzysy, możliwości gospodarczych, równości szans, bezpieczeństwa i rozwoju; mając na uwadze, że UE zaspokaja potrzeby ratujące życie uchodźców przebywających w obozach w Kenii; mając na uwadze, że kryzysowy fundusz powierniczy UE dla Afryki utworzono w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju i musi być on dostosowany do głównego celu unijnej polityki rozwoju, którym pozostaje walka z ubóstwem;
- Q. mając na uwadze, że od 2012 r. UE przeznaczyła ponad 200 mln EUR na pomoc humanitarną i 286 mln EUR z Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) na lata 2014–2020, ze szczególnym naciskiem na tworzenie zatrudnienia, bezpieczeństwo żywnościowe, odporność i rozwój instytucjonalny, a w szczególności edukację; mając na uwadze, że osoby ubiegające się o azyl w Kenii są całkowicie zdane na pomoc humanitarną w zaspokajaniu ich podstawowych potrzeb; mając na uwadze, że nowy ISWMR – „Globalny wymiar Europy” będzie nadal gwarantował wdrażanie programów UE w Kenii;
- R. mając na uwadze, że w 2021 r. UE przeznaczyła 15 mln EUR na finansowanie projektów humanitarnych w Kenii, przede wszystkim na pomoc uchodźcom, a od 2016 r. – 45 mln EUR na rzecz uchodźców i społeczności ich przyjmujących w Kenii z kryzysowego funduszu powierniczego UE dla Afryki; mając na uwadze, że w obozach dla uchodźców w Kakumie i Dadaab UE nadal finansuje podstawową pomoc ratującą życie, jak pomoc żywnościowa, opieka zdrowotna, leczenie niedożywienia, woda, infrastruktura sanitarna i higiena (WASH), ochrona i edukacja;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją humanitarną i doniesieniami o przemoc długotrwanie utrzymującej się w obozie w Kakumie; stanowczo potępia napad na dwóch uchodźców LGBTQ+, których podpalono benzyną 15 marca 2021 r. w sektorze 3 obozu dla uchodźców w Kakumie; jest głęboko zaniepokojony stałymi groźbami wobec osób LGBTQ+ w obozie dla uchodźców w Kakumie; przypomina, że w ostatnich kilku miesiącach pilnie przeniesiono ponad 30 osób;
 2. apeluje do władz Kenii o kontynuację dochodzenia i pełne wyjaśnienie tej zbrodni oraz pociągnięcie sprawców do odpowiedzialności zgodnie z prawem kenijskim i prawem międzynarodowym praw człowieka;
 3. uznaje ważną i konstruktywną rolę Kenii i przypomina o trudnej sytuacji w regionie, charakteryzującej się regionalnymi kryzysami i konfliktami; dostrzega znaczenie obozu w Kakumie dla tysięcy uchodźców i osób ubiegających się o azyl z regionów graniczących z Kenią, w tym osób najbardziej narażonych na niebezpieczeństwo, zwłaszcza osób LGBTQ+, którym w krajach pochodzenia grozi proces karny, a nawet kara śmierci;
 4. pochwała współpracę prowadzoną od lat przez kenijski Sekretariat ds. Uchodźców, UNHCR i innych partnerów w celu zapewnienia ochrony wszystkim uchodźcom; zaznacza jednak, że obecna sytuacja w obozie w Kakumie nie może trwać długoterminowo i wymaga skutecznej i skoordynowanej reakcji rządu Kenii, rządów państw regionu i całej społeczności międzynarodowej, w tym UE; w związku z tym odnotowuje niedawne przyjęcie planu działania dotyczącego obozów dla uchodźców w Dadaab i Kakumie;
 5. wzywa rząd Kenii do utrzymania obozów dla uchodźców w Kakumie i Dadaab przynajmniej do czasu ustabilizowania się sytuacji w regionie; apeluje do rządu Kenii o zadbanie, aby przy podejmowaniu wszelkich decyzji dotyczących uchodźców respektowano należne im prawa człowieka; zaznacza, że pomoc finansowa UE dla państw trzecich na potrzeby przyjmowania uchodźców nie powinna zastępować odpowiedzialności UE za przyjęcie i przesiedlenie odpowiedniej liczby osób potrzebujących ochrony międzynarodowej;
 6. wzywa rząd Kenii, UNHCR i społeczność międzynarodową, aby zobowiązały się do współpracy i wypracowania alternatywnych trwałych, odpowiednich i opartych na prawach rozwiązań zgodnych z zasadami podziału odpowiedzialności i celami Globalnego porozumienia w sprawie uchodźców; zaleca, aby – ze względu na skuteczność – obejmowało to przesiedlenie do UE znacznej liczby uchodźców potrzebujących ochrony międzynarodowej;
 7. zaznacza, że aby zaradzić przyczynom przymusowych wysiedleń, potrzebne jest bardziej zintegrowane i kompleksowe podejście regionalne do zarządzania przyjmowaniem uchodźców oraz wzmocnienie współpracy między Kenią a państwami ościennymi w kwestiach politycznych, związanych z bezpieczeństwem, humanitarnych i rozwojowych; wzywa do zapewnienia odpowiedniego bezpieczeństwa w obozach dla uchodźców, a także wzywa rząd Kenii do poprawy bezpieczeństwa w obozie w Kakumie i do wzmocnienia ochrony uchodźców, w szczególności grup najbardziej zagrożonych; wzywa organy ścigania i inne organy administracji Kenii do ochrony uchodźców i do zapewnienia im bezpieczeństwa;

Czwartek, 16 września 2021 r.

8. wzywa rząd Kenii i UNHCR do zadbania, aby program repatriacji był realizowany w pełni zgodnie z zobowiązaniami międzynarodowymi i z obowiązkami krajowymi Kenii; podkreśla, że każdy proces repatriacji do kraju pochodzenia musi być dobrowolny, bezpieczny, zrównoważony, godny i oparty na prawach, przy czym osoby objęte repatriacją muszą mieć dostęp do obiektywnych, neutralnych i istotnych informacji na temat tego, co stanie się, jeżeli odmówią powrotu;

9. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją w Rogu Afryki, szczególnie z powodu ubóstwa i braku bezpieczeństwa żywnościowego; wzywa Komisję Europejską do uruchomienia nadzwyczajnej pomocy humanitarnej niezbędnej do zaradzenia problemom uchodźstwa i głodu w regionie; wzywa, by pomoc udzielana przez UE i państwa członkowskie w Rogu Afryki była wykorzystywana przede wszystkim do powstrzymania przemocy, w tym przemocy seksualnej, oraz problemów związanych z poważnymi nierównościami, ubóstwem, chronicznym niedożywieniem oraz brakiem dostępu do opieki zdrowotnej i usług publicznych, szczególnie opieki w zakresie zdrowia reprodukcyjnego, a także do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju;

10. wzywa UE, aby zajęła się kwestią braku bezpieczeństwa żywnościowego i niezaspokojenia podstawowych potrzeb w obozie w Kakumie, co obejmuje między innymi dostęp do wody, urządzeń sanitarnych, opieki zdrowotnej i elektryczności, nie tylko za pośrednictwem pomocy przeznaczonej wyłącznie dla uchodźców, lecz także przez wspieranie krajowych programów rozwoju, których zdolność do skutecznej realizacji celów rozwojowych jest pewna i regularnie oceniana;

11. podkreśla, że rosnąca niestabilność w regionie utrudnia uchodźcom bezpieczny powrót do krajów pochodzenia; wzywa UE, aby we współpracy z międzynarodową społecznością darczyńców nadal intensywnie działała jako partner w mediacjach i wspierała trwałe i długoterminowy rozwój społeczno-gospodarczy w regionie, a tym samym tworzyła sprzyjające i bezpieczne warunki dla dobrowolnych powrotów i reintegracji uchodźców;

12. wzywa do większych wysiłków na rzecz ochrony przymusowo wysiedlonych osób LGBTIQ+ oraz do większej solidarności społeczności międzynarodowej przy globalnym reagowaniu na potrzeby w zakresie przesiedleń, ponieważ potrzeby te znacznie przewyższają liczbę oferowanych miejsc;

13. wzywa Komisję, aby regularnie składała Parlamentowi sprawozdania z wdrażania i programowania funduszu powierniczego UE dla Afryki, a także wzywa Komisję, aby przy wsparciu Agencji Praw Podstawowych przeprowadziła specjalną ocenę jego skutków, obejmującą wpływ na prawa człowieka; wzywa Komisję, aby terminowo przedstawiała Parlamentowi wyniki takich ocen skutków, w tym w ramach Grupy Roboczej ds. Instrumentów Finansowania Zewnętrzznego powołanej przez Komisję Spraw Zagranicznych i Komisję Rozwoju;

14. wzywa UE, aby nadal ściśle współpracowała z rządem Kenii, UNHCR i szerszą społecznością międzynarodową, tak by pomóc w znalezieniu wyjścia z trwającego od dłuższego czasu kryzysu uchodźczego w regionie; wzywa UE, aby bardziej zdecydowanie broniła praw człowieka w Kenii i je upowszechniała;

15. przypomina, że w Unii Europejskiej prześladowanie ze względu na orientację seksualną jest uznawane za kryterium przy ubieganiu się o azyl i przyznawaniu azylu; wzywa UE i państwa członkowskie, aby stosowały się do tej zasady; wzywa UE – w szczególności delegatury UE i specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka – do skutecznego pełnego wykorzystywania podręcznika na temat obrony praw osób LGBTI i towarzyszących mu wytycznych w dialogu ze wszystkimi państwami afrykańskimi, które nadal uznają homoseksualizm za przestępstwo, a szerzej ze wszystkimi krajami, w których powszechne są prześladowania lub przemoc wobec osób LGBTIQ+;

16. nalega, aby delegatura UE w Kenii nadal ściśle monitorowała sytuację osób szczególnie zagrożonych, zwłaszcza osób LGBTIQ+ i czarnoskórych Afrykanek, a także aktywnie lokalnie wspierała organizacje społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka i osoby LGBTIQ+;

17. apeluje do UE, aby nadal starała się przekonać zarówno rząd Kenii, jak i Unię Afrykańską, by ponownie rozważyły swoje podejście do osób LGBTIQ+, i zauważa, że ich stanowisko może w taki czy inny sposób narażać osoby LGBTIQ+ na nieludzkie i poniżające traktowanie wbrew wartościom równości i równej ochrony, zapisanym w prawie;

18. przypomina władzom Kenii, że są zobowiązane do poszanowania prawa do wolności opinii i wypowiedzi, zapisanego w art. 19 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, a także do zagwarantowania praw podstawowych, zgodnie z Afrykańską kartą praw człowieka i ludów oraz innymi międzynarodowymi i regionalnymi aktami dotyczącymi praw człowieka, w tym umową z Kotonu, a szczególnie jej art. 8 i 96; apeluje do rządu Kenii, aby w każdej sytuacji gwarantował wszystkim uchodźcom integralność fizyczną i dobrostan psychiczny, niezależnie od ich orientacji seksualnej, tożsamości płciowej lub ekspresji płciowej;

Czwartek, 16 września 2021 r.

19. wzywa społeczność międzynarodową, aby zagwarantowała objęcie uchodźców programami szczepień przeciwko COVID-19; podkreśla, że umożliwienie uchodźcom korzystania z usług publicznych i objęcie ich krajowymi planami rozwoju ma zasadnicze znaczenie zarówno dla uchodźców, jak i dla społeczności przyjmujących, a także jest zgodne z zobowiązaniem do niepozostawiania nikogo w tyle zawartym w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030;
 20. przypomina, że rozwój nie jest możliwy bez poprawy bezpieczeństwa w regionie; zdecydowanie podkreśla jednak, że środki finansowe muszą być przeznaczane na rozwój gospodarczy i społeczny w regionie, ze szczególnym naciskiem na wyzwania rozwojowe określone w decyzji dotyczącej funduszu powierniczego; przypomina, że środki z EFR i oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) powinny być wykorzystywane wyłącznie do celów rozwoju;
 21. zaznacza, że istotne znaczenie ma przyznanie istotnej części środków z ISWMR – „Globalny wymiar Europy” organizacjom społeczeństwa obywatelskiego w państwach trzecich, w tym w Kenii, na świadczenie pomocy oraz na ochronę i monitorowanie praw migrantów; wzywa UE do zadbania, aby znaczna część programowania za pośrednictwem tego instrumentu była przeznaczona na poprawę przestrzegania praw człowieka i międzynarodowej ochrony uchodźców, w szczególności w Kenii;
 22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji/wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, sekretarzowi generalnemu ONZ, wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka i wysokiemu komisarzowi ONZ ds. uchodźców, przewodniczącemu parlamentu Kenii, Międzyrządowemu Organowi ds. Rozwoju (IGAD), rządowi państw członkowskich IGAD, Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP–UE.
-